

SAMLET SAKSFRAMSTILLING

Arkivsak: 04/00342

SAMLET SAKSFREMSTILLING - NY LOV OM SKOGBRUK - HØRING

Saksbeh.: Tarald Thorshov	Arkivkode: V70 &00
Saknr.: Utvalg	Møtedato
0018/04 Teknisk-, miljø- og kulturutvalget	26.02.2004

Innstilling:

Teknikk-, miljø- og kulturutvalget har følgende merknader til ny skogbrukslov:

- § 4 Skogeier sitt forvaltningsansvar.
Lovteksten bør endres slik at den kun omfatter de miljøverdier etc skogeier bør forventes å ha kunnskap om ut fra hva som han/hun er gjort kjent med
  - § 6 Forynging og stell av skog.
En ny forskrift må få med begrepet utviklingsdyktige planter.
  - § 9 Forebyggende tiltak.
Siste avsnitt kuttes ut.
  - § 11 Meldeplikt.
Siste setning bør fjernes.
- § 13 Skogområder med viktige miljøverdier.
Det settes som krav at forskriften kommer ut på høring.

Vedlegg:

Høring. Forslag til ny Lov om skogbruk (skogbruksloven). Notat fra Landbruksdepartementet, 04.12.03.

Saksopplysninger:

Den nye loven skal erstatte eksisterende Lov om skogbruk og skogvern av 21. mai 1965. En ny lov om skogbruk ble varslet i St.meld.nr.17(1998-99) Verdiskapning og miljø – muligheter i skogsektoren (Skogmeldinga). Kommunene sin lovhjemla myndighet til å treffe vedtak i første instans øker med dette lovforslaget.

Nedenfor er noen av paragrafene, de vi har merknader til, vurdert. Vurderinga er gjort i samarbeid med skogbrukssjefene i Tingvoll, Halså, Rindal, Surnadal, Aure og Tustna dels for å spare arbeidstid og dels for at kommunene i regionen kommer med sammenfallende meknader og dermed får større påvirkning

Vurdering:

§ 4 Skogeier sitt forvalteransvar.

Lovforslagets § 4 presiserer skogeiers ansvar overfor loven, tilhørende forskrifter og miljøansvaret. Det legges særlig vekt på skogeiers miljøansvar, hvor alle tiltak skal ha sin bakgrunn i at skogeier har full oversikt over alle miljøverdier i skogen sin. Hvis så ikke er tilfelle skal tiltakene ikke gjennomføres h.h.t. lovteksten. Dette er en skjerping i forhold til

tidligere og det er kun når disse kriteriene er oppfylt at prinsippet med ”frihet under ansvar” skal gjelde. Dette stiller veldig store krav til skogeier, nærmest helt uoppnåelige krav ut i fra skogens diversitet og mangfold, hvis man skal ta lovens ordlyd på alvor (vi regner vi med er intensjonen). Skogeiere i Norge er en lite ensartet gruppe, hvor interesse og kunnskap om skog varierer enormt. I den sammenheng har fagpersoner innenfor skogbruket, spesielt i kommunene, kunnet gi råd og følge opp den enkelte skogeier og skogeiendom på en god måte. Med de endringene som staten har iverksatt den siste tiden hvor bl.a. kompetansekravet overfor kommunene er falt bort, kan en se for seg at en del kommuner framover ikke vil kunne gi de tjenester og den bistand skogeierne trenger for å ivareta kravet i loven. I kommuner hvor den næringsmessige betydningen av skogbruk er fallende og kommuneøkonomien er trang, er det sannsynlig at mange kommuner ikke vil prioritere å ha fagfolk innen skogsektoren. Det nevnes interkommunale løsninger eller private aktører som skal kunne erstatte dette, men dette vil ikke være godt nok for de fleste skogeierne i landet. Interkommunale løsninger gir et generelt dårligere tilbud til hver skogeier og private tjenestetilbyder innen skogsektoren er urealistisk i store deler av landet. Lønnsomhet og lav betalingsevne gir lite rom for private aktører. Dermed kommer man i en situasjon hvor enten loven ikke følges fordi fagfolk ikke vil kunne gi råd/kontrollere hva som gjøres, eller store deler av dagens produktive areal ”fredes” for næringsmessig skogbruk. Hvis dette blir resultatet er det et meget dårlig utfall for den langsiktige næringen skogbruk.

Vi synes utvikling er betenkelig hvor kommunene opplever meget vanskelige økonomiske rammer, samtidig som de får mer myndighet og ansvar fra staten. Det kuttes i bemanning og bevilgninger til jord- og skogbruk på kommunenivå. Samtidig forsvinner statens vilje til å bruke penger på langsiktige investeringer i skogbruket som for eksempel skogplanting. Det synes for tiden å være lite samsvar mellom fine ord og prioriteringer i stortingsmeldinger/høringen til lov, og det staten iverksetter i praksis. Nedprioriteringen av skogbruket vil kunne føre oss inn i en lengre periode hvor skogen kvalitativt forringes og får mindre og mindre betydning som råstoff for nasjonal skogindustri. Dette er bekymringsfullt, da skoglige feil ikke lar seg rette på i en håndvending.

§ 6 Forynging og stell av skog.

I §6 er skogeierens plikt til å følge opp hogst med tilstrekkelig innsats for forynging og etablering av ny skog, noe skjerp på i forhold til eksisterende lovverk. §6 gir også hjemmel til å fastsette forskrift for bl.a. å presisere definisjoner på hvor tett planter bør stå, valg av treslag og tidsperspektivet for foryngelsen. I høringsdokumentet ber departementet høringsinstansene kommentere hva for innhold og detaljeringsgrad ei slik forskrift bør ha. Videre så skriv departementet at de tar sikte på å innføre forskrift med hjemmel i §6 samtidig med at ny skogbrukslov trer i kraft.

Vi har ingen spesielle merknader til teksten i § 6. Lovteksten er forholdsvis presis. Den klargjør hva som er skogeierens plikter, kommunen sine virkemiddel og gir hjemmel for å fastsette forskrift.

Ny forskrift med hjemmel i § 6 bør, som departementet skriv, presisere minimumskrav i forhold til tetthet på foryngelsen, valg av treslag og hva for tidsperspektiv en kan godta. I forhold til tetthet så vil en tabell lik den som står i pkt. 6.8.3, på side 30 i høringsnotatet, være avklarende. Ett annet bregrep som bør omtales i ei slik forskrift i forhold til

tilfredsstillende foryngelse er begrepet utviklingsdyktige planter. En tilfredsstillende foryngelse kan bli ødelagt av ikke utført ungsogpleie. Et tilfredsstillende plantefelt som blir ødelagt av forsømt ungsogpleie, kan føre til at en ikke får noen utviklingsdyktige planter på sikt. Det vil derfor være behov for ei avklaring i forhold til dette. Dvs. når kan en regne foryngelsen som tilfredsstillende.

§9 Forebyggende tiltak.

Forslag til andre ledd:

Der beiting av vilt fører til vesentlige skader på skog som er under forynging, eller der beitinga er ei vesentlig hindring for å overholde plikta til forynge skog etter §7 i denne lova, kan kommunen fastsette en tålegrense for beitetrykket.

Vi antar at det er en skrivefeil i dette forslag til lovtekst. Det er henvist til plikta til å forynge skog etter §7 i lova. Det er § 6 som omhandler foryngelsesplikt. § 7 omhandler vegbygging.

I noen områder er det eller kan det være en ubalanse mellom hjortevilt og skogproduksjon. Bestanden av hjort eller elg kan være så stor at det er vanskelig eller umulig å forynge skog. Her ønsker departementet å få vurdert om det er nødvendig/ønskelig å innføre forslaget til andre ledd.

Hjorteviltforvaltninga skal i stor grad være bestandsplanbasert innen 2006, jamfør målsettinger fra miljøverndepartementet. I det ligger det at større myndighet i spørsmål om forvaltning av hjortevilt vil være flyttet over på grunneier, mens kommunene vil være godkjenningsorgan for bestandsplanene. Grunneierne vil vektlegge økonomi, i mange tilfeller vil et skadenivå av et visst omfang være akseptabelt, ut fra de inntekter de får via jakt. Vektlegger grunneier i for stor grad viltinteressene på bekostning av andre samfunnsinteresser, vil kommunen på sin side ha mulighet til å nekte godkjenning av planen. Det må med andre ord være foretatt en helhetsvurdering på vilt og andre interesser i bestandsplanene. Dette er nedfelt i viltlovens § 1 og videre utdypet i forskrifts og rundskrivs form. (Forvaltning av hjortevilt og bever). Slik at punktet er dekt i viltloven og når det dessuten er viltet som er problemet, synes det unødvendig at det står i skogloven.

§11 Meldeplikt

Siste setning bør fjernes.

Hvis det skal kreves tilbakemelding fra kommunen før tiltak iverksettes er det snakk om en søknad og ikke melding. Det er viktig og ikke rote med begrepene slik som her blir gjort. Skogeierne er allerede vant med begrepet meldeplikt etter reglene for vernskog der det ikke kreves tilbakemelding fra kommunen før tiltaket iverksettes. Dette er også i samsvar med reglene i annet lovverk som f.eks i Plan- og bygningsloven.

Hvis det i høringsrunden kommer frem at det er viktig at kommunen skal gi tilbakemelding før tiltak iverksettes, hvilket vi mener ikke er tilfelle, bør ordlyden være søknadsplikt.

§ 13 Skogområder med viktige miljøverdier.

Som lovteksten presiserer kan restriksjonene gå lengere enn loven gir hjemmel for. Da er det vanskelig å uttale seg om lovteksten, som er henvist til en forskrift som ennå ikke foreligger. Det at forskriften skal foreligge parallelt med iverksetting av den nye loven tyder på at det ikke er meningen at denne skal sendes ut på høring.

Det må derfor settes som krav at en forskrift som kan få så store konsekvenser for den enkelte skogeier blir sent ut på høring.

Det må også kommenteres at det etter hvert forlanges så høye krav til kompetanse hos den enkelte skogeier at det er å frykte at færre vil drive skogen

Det må utarbeides klare unntak for at det skal være overkommelig for den enkelte skogeier.

Behandling/vedtak i Teknisk-, miljø- og kulturutvalget den 26.02.2004

Innstilling:

Teknikk-, miljø- og kulturutvalget har følgende merknader til ny skogbrukslov:

- § 4 Skogeier sitt forvaltningsansvar.
Lovteksten bør endres slik at den kun omfatter de miljøverdier etc skogeier bør forventes å ha kunnskap om ut fra hva som han/hun er gjort kjent med
- § 6 Forynging og stell av skog.
En ny forskrift må få med begrepet utviklingsdyktige planter.
- § 9 Forebyggende tiltak.
Siste avsnitt kuttes ut.
- § 11 Meldeplikt.
Siste setning bør fjernes.

§ 13 Skogområder med viktige miljøverdier.

Det settes som krav at forskriften kommer ut på høring.

Vedtak:

Innstillingen ble vedtatt enstemmig.

Utskrift til: Plan-, miljø- og næringstjenesten for ekspedering.

27.02.04 / Tove Røsdal